

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА
ФИНАНСОВ НАДЗОР

Камара на строителите в България
Комисия по воденето, поддържането и
ползването на централния професионален
регистър на строителя
вх. № 23-00-43 от 03.05.2011 г.

ДО
КАМАРА НА СТРОИТЕЛИТЕ В
БЪЛГАРИЯ
БУЛ. ХРИСТО СМИРНЕНСКИ № 1
ГР. СОФИЯ 1164

Изх. № 23-00-43

София 19.04.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛИНКОВ,

Във връзка с получено от Ваша страна запитване (ваш изх. № 28-153 от 06.04.2011г.; наш вх. № 23-00-43 от 08.04.2011 г.) относно задължението на строителите да поддържат застраховка професионална отговорност, свързано с регистрирането им във водения от вас Централен професионален регистър на строителя, Ви уведомявам следното:

Комисията за финансов надзор и нейният заместник-председател, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ не са компетентни органи по прилагането на Закона за устройство на територията (ЗУТ), на Наредбата за условията и реда за задължително застраховане в проектирането и строителството (Наредбата), както и на Закона за камарата на строителите (ЗКИ). По изложените съображения изразяваме само необвързвашо становище по поставените от Вас въпроси.

Задължението на строителите да поддържат застраховка за своята професионална отговорност е свързано със защитата на обществото срещу рисковете, произтичащи от тяхната необходима и полезна дейност, чиято реализация потенциално може да засегне трети лица. Така се защитават интересите и на самите строители и на потребителите на строителни услуги. Нито ЗУТ, нито Наредбата съдържат изрична разпоредба, че задължителната застраховка покрива отговорността на съответния участник в строителството по отношение на всички негови обекти независимо от категорията строеж, която те представляват. Същевременно обаче разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от ЗУТ предвижда, че „С договорите между участниците в строителството може да се уговоря отделна застраховка за обезпечаване на отговорностите им за конкретен обект.“ По аргумент на противното би следвало да се приеме, че общата задължителна застраховка покрива всички обекти, за които не е уговорена отделна застраховка. Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от Наредбата, строителят е длъжен да сключи застраховка професионална отговорност за „цялостно изпълнение на строителството или на отделни видове строителни и монтажни работи“. От посоченото може да се заключи, че задължителната застраховка на общо основание покрива отговорността, както при цялостно изпълнение, така и при отделни строително монтажни работи.

На следващо място чл. 6 ал. 1 и 2 от Наредбата уреждат начина на определяне на минималната застрахователна сума по задължителните застраховки в проектирането и строителството като указва, че ако към момента на сключване на застраховката няма яснота относно категорията строежи, които ще са предмет на дейността на застрахования, би следвало застраховката да се сключи при прилагане на минималните застрахователни суми

за съответната дейност. Съответно, когато дейността на застрахования обхване строежи от по-висока категория, застрахователната сума следва да се увеличи в определен срок. Наредбата не предвижда сключването на отделна застраховка с по-висок минимален лимит по отношение на по-високата категория строежи, от което може да се заключи, че строежите от по-ниска категория, с които съответният участник в строителството се е занимавал до момента автоматично продължават да се покриват от застраховката - при това в рамките на новия по-висок лимит. При това положение, доколкото в хипотезата на постепенно увеличаване на категорията на строежите с произтичащото увеличаване на минималната застрахователна сума се приема, че строежите с по-ниска категория продължават да се обхващат от застрахователното покритие, би следвало да се приеме допустимостта и на обратната хипотеза - че когато първоначално е сключена застраховка при лимит, съответстващ на по-висока категория строителство, извършваните строителни дейности във връзка с обекти от по-ниска категория строителство са включени на общо основание в покритието по застраховката. В подкрепа на гореизложеното е и съображението, че страните по застрахователния договор имат право да договорят застрахователна сума, която е по-голяма от минималната (чл. 8 от наредбата) с други думи да сключват застраховка по повод по-ниска категория строителство при прилагане на минималните застрахователни суми за по-висока категория строителство.

От изложеното по-горе може да се направи заключението, че няма пречка да се приеме, че задължителната застраховка на строител, сключена при условията на по-висока категория строителство - на общо основание покрива обектите на строителство от по-ниска категория, както и отделни строително-монтажни и строително-ремонтни работи.

ЗА ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КФН,
РЪКОВОДЕЩ УПРАВЛЕНИЕ
“ЗАСТРАХОВАТЕЛЕН НАДЗОР”:

АНТОНИЯ ГИНЕВА

